

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1931

ΑΡΙΘ. 49

Η ΚΛΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Ἐὰν ἡ ἔννοια τῆς προόδου, ταυτιζομένη πρὸς τὸ περιεχόμενον, τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἀποτελεσμα τοῦ πολιτισμοῦ, ὑποβάλλῃ τὴν εἰς τὸ ἐλάχιστον μείωσιν πάσης κρίσεως ἐν τῷ βίῳ τῆς ἀνθρωπότητος, ἢ σήμερον παρατηρουμένη δεινοτάτη κρίσις, ἐκδηλουμένη κατ' εὐθὺν λόγον πρὸς τὸ μέγιστον τῆς συγγρόνου προόδου, ἀποτελεῖ τὸ σύγχρονον πρόβλημα, τοῦ ὁποίου ἀναζητεῖται ἡ λύσις. Κρίσις ὑπάρχει ἢ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ πρόοδος, ἢ ὅταν ὑπάρχῃ μὲν, ἀλλ' εἶνε πρόοδος τοῦ κακοῦ, ἢ, ἂν δὲν ἦνε τοῦ κακοῦ πρόοδος, ἢ παρατηρουμένη πρόοδος ἦνε μονομερῆς καὶ μονόπλευρος.

Ἐπιτομή τοῦ δισχυρισμοῦ περὶ ἀνυπαρξίας σήμερον προόδου εἶνε ἀντίθετος πρὸς τὰ πράγματα οὐδὲ εἶνε κἂν ἀνάγκη νὰ ἀναπτυχθῇ. Ἡ γνῶσις τοῦ φυσικοῦ ἰδίως κόσμου εἶνε σήμερον προσηγμένη εἰς τοιοῦτον βῆθμόν, ὥστε νὰ ἀμβλυνηθῇ σχεδὸν παντάπασιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ συναίσθημα τῆς ἐκπλήξεως ἐπι αἰσθητικῆς ἀνακαλύψεως, — τόσον καταπληκτικὰ ὑπῆρξαν κατὰ τὰς τελευταίας μάλιστα δεκαετηρίδας τὰ ἐπιτεύγματα τῆς διανοητικῆς αὐτοῦ δυνάμεως. Ἡ ἀνακάλυψις ἰδία τοῦ ἡλεκτρισμοῦ καὶ πρὸ παντὸς τοῦ ραδίου καὶ τῶν ραδιενεργῶν σωμάτων καὶ τῶν μορφῶν καὶ τῶν δυνάμεων τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν, ἐξ ἄλλου δὲ αἱ μέγισται καὶ ὄντως καταπληκτικαὶ καὶ πρόοδοι τῆς μηχανικῆς ἐπήνεγκαν εἰς τὸν κόσμον καὶ τὴν ζωὴν τηλικαύτας μεταβολάς, ὥστε ἡ ἀντίληψις περὶ τοῦ βαθμιαίου τῆς προόδου, ἦτοι τῆς κατὰ διαδοχικὰ στάδια ἐξελιξέως αὐτῆς, νὰ τείνῃ σχεδὸν νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ τῆς ἀλματικῆς πρὸς τὰ πρόσω φερούσας, καὶ νὰ ἀνααιρεθῇ λοιπὸν ὑπὸ ταύτης τὸ φυσικὸν ἀξίωμα κατ' ὃ *natura non facit salta*. Σήμερον δὲν ὑπάρχει πλέον ἀπόστασις, ἐφ' ὅσον αὐτοστιγμὴ δυνάμεθα νὰ ἐπικοινωνήσωμεν πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἀντίποδας καὶ νὰ ἀκού-

σωμεν ἐν Ἀθήναις τὴν ἐν Βιέννῃ ἢ Λονδίῳ διδομένην συναυλίαν. Ἡ σημερινὴ λοιπὸν μεγάλη πρόοδος εἶνε ἀναντίλεκτος.

Ἡ πρόοδος ὅμως αὕτη δὲν δύναται νὰ χαρακτηρηθῇ ὡς πρόοδος τοῦ κακοῦ, ὥστε νὰ δικαιολογηθῇ ἢ ἐκ τῆς συσχετίσεως αὐτῆς πρὸς τὴν σημερινὴν κρίσιν παρατηρουμένη ἀναινομία. Διότι θὰ ἦτο ἄτονον ἡλιθιότητος ἢ γνώμη ὅτι ἡ γνῶσις αὕτη κατ' ἐκτελεστικὴν εἰνέτι κακόν, ὅπερ θὰ ἐσήμαινε ὅτι κακότητα ἐνέχει αὕτη ἢ ἔμφυτος ὄρεξις τοῦ εἰδέναι, καὶ ὅτι ἄρα κατὰ φύσιν ὁ διὰ τῆς γνωστικῆς δυνάμεως πεπρωτισμένος ἀνθρώπος εἶνε κακός. Ἐὰν ἡ γνῶσις κατ' ἐαυτὴν ἦνε κακόν, ὁ ἀνθρώπος εἶνε κατὰ φύσιν ἐγκληματίας, διηνεκῶς ἐν τῷ κακῷ τελειούμενος ἐφ' ὅσον βαίνει προϊούσα ἡ γνῶσις. Πολλῶ ἦτο λοιπὸν διὰ ταύτης τῆς ἐκδοχῆς ἐπιτυγχάνεται τῆς ἀναινομίας ἢ λύσεως.

Ἡ κλεῖς τοῦ προβλήματος ἔγκειται ἀλλαχοῦ: εἰς τὸ ὅτι ἡ συντελουμένη πρόοδος εἶνε μονομερῆς καὶ χωλὴ. Ὁ ἀνθρώπος, θῆλα δὲ δὲν προοδεύει ὀλόκληρος, κατὰ πάσας αὐτοῦ τὰς πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις. Ἡ παρατηρουμένη ἀνθρωπίνῃ πρόοδος δὲν δύναται νὰ χαρακτηρηθῇ ὡς πράγματι «ἀνθρωπίνῃ» ἐν τῇ ἀριότητι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀληθινὴ πρόοδος, ἀλλ' εἶνε πρόοδος κυριώτατα γνωστικὴ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ πλουτισμοῦ τῶν κατ' αἴσθησιν ἀντιλήψεων, τῶν ἀφορωσῶν πρὸ παντὸς εἰς τὸν σωματικὸν ἀνθρώπον, τῶν προαγουσῶν τὴν ὕλικὴν κυρίως ζωὴν, τῶν ἐξασφαλιζουσῶν εἰς τὸν ἀνθρώπον τὴν εὐμάρειαν καὶ τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν ζωϊκὴν εὐεστίαν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦσι τὴν κοινὴν καὶ τετριμμένην καὶ ταπεινὴν παρὰ τοῖς πολλοῖς ἔννοιαν καὶ ἐκδοχὴν τοῦ πολιτισμοῦ. Παραλλήλως πρὸς τὴν γνωστικὴν ταύτην πρόοδον, πρὸς τὸν ὁσημέραι αὐξάνομενον πλουτισμὸν τῶν περὶ τοῦ κόσμου γνώσεων, δὲν παρατηρεῖται ἀνάλογος καὶ ἀντί-

στοιχος ἠθικῆ προόδου, πλουτισμὸς καὶ ἐξύψωσις τοῦ ἠθικοῦ ἀνθρώπου, τόνωσις τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως, προαγωγή τοῦ ἠθικοῦ πολιτισμοῦ. Οὐ μόνον δὲ τοιοῦτό τι δὲν παρατηρεῖται, ἀλλὰ καὶ πᾶν τούναντίον: ὅσοι περισσότερον προσοδεύομεν εἰς τὸν ὑλικὸν πολιτισμὸν, τόσοι περισσότερον ἐγωιστικοὶ γίνονται τείνοντες εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι πληρεστέραν ἱκανοποίησιν τῶν ὀρέξεών μας, τόσοι ὑλιστικώτεροι καὶ ἀπειθαρχικώτεροι πρὸς τὴν ἠθικὰς ἀρχὰς ἀποδεικνύομεθα. Τοῦτο δὲ ἀκριβῶς καὶ ἀποτελεῖ τὴν κρίσιν, ἢ, μᾶλλον, ἐκ τῆς τοιαύτης, παρὰ τὴν λοιπὴν πρόοδον, προοιούσης ἠθικῆς ὑστερήσεως τῆς ἀνθρωπότητος προέκυψεν ἡ ἀκμὴ τῆς σημερινῆς κρίσεως, ἣτις, κατ' ἀκολουθίαν, ὑπὸ οἰασδῆποτε κἂν παρουσιάζηται καὶ ἐκδηλῶται ὄψεις καὶ μορφάς, εἶνε κατὰ βῆσιν κρίσις ἠθικῆ, ὀφειλομένη εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν τῆς συγχρόνου κοινωνίας κενότητα.

Εἰς τί ἄρα γε ὀφείλεται ἡ κενότης αὕτη καὶ πῶς πρέπει νὰ πληρωθῇ;

ΕΠΙ ΤΙΝΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ

ΠΕΡΙ ΝΑΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΝΟΜΩΝ

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀναγραφόμενων ἐκάστοτε ἐν τῇ τύπῃ προστριδῶν ὡς προκυπτουσῶν μεταξὺ τῶν σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν καὶ τῶν Διαχειριστικῶν Ἐπιτροπειῶν ἐνίων ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐξωκκλησιῶν, σκόπιμον θεωροῦμεν νὰ σημειώσωμεν σχετικῶς τὰ ἐξῆς ὀλίγα πρὸς διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ.

Κατὰ τὴν γενικὴν ὁμολογίαν, διὰ τῆς ἀπὸ τοῦ 1910 ἰσχυροῦσης νομοθεσίας περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων ἤρχισεν ὄντως νέα περίοδος προόδου καὶ εὐημερίας αὐτῶν, καθορισθέντων κατὰ τὸ δυνατόν πλήρως τόσοι τῶν κανονικῶν δικαιωμάτων τῶν οἰκείων Ἐπισκόπων ὅσον καὶ τῶν νομίμων τοιούτων τῶν ἐνοριτῶν. Παρὰ ταῦτα ὅμως, δυστυχῶς, ἀπὸ τινῶν ἐτῶν παρουσιάσθη τάσις, ὅπως δι' εἰδικῶν νόμων, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Διοικήσεως Ἐκκλησίας ψηφίζομένων, καθορίζονται ἄλλως τὰ τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως ἐνίων ναῶν καὶ παρεκκλησιῶν καὶ δὴ ἐχόντων σημαντικὸν ἐτήσιον εἰσόδημα, οὐδόλως δ' ἐξυπηρετικῶν τῶν πραγματικῶν συμφερόντων αὐτῶν. Τὸ δὲ σπουδαιότερον, ὅτι κατὰ τὴν διατύπωσιν τῶν νόμων τούτων καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτῶν διαταγμάτων κατεπαυθῆντο ἀναφαίρετα κανο-

νικὰ δικαιώματα τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐποπτεῖαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως καὶ εἰς τὸν διορισμὸν καὶ τὴν παῦσιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ναῶν, ὧν τινες εἶναι καὶ ἐνοριακοί.

Οὕτω διὰ τοῦ νόμου 4567 τῆς 14 Σηβρίου 1929 ὁ ἐν Πάρῳ ἐνοριακὸς ναὸς τῆς Ἐκατονταφυλιανῆς, ἔχων ἐτήσιαν πρόσσον 150 περίπου χιλιάδων δραχμῶν, ἀπετέλεσεν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον, ὁ δ' Ἐπίσκοπος ὑποχρεῦται νὰ διορίζῃ τοὺς προτεινομένους αὐτῷ ἐφημερίους, ψάλτας καὶ νεωκόρους.

Τὸ ἐν Σπάτα Ἡλείας ἐξωκλήσιον τοῦ ἀγίου Νικολάου τοῦ ὁποῖου αἱ ἐκ τῆς πανηγυρέως του μόνου εἰσπράξεις τοῦ ἔτους 1923 ἀνήλθον εἰς δραχμὰς 333.000, καὶ ὅπερ κατὰ τὸν νόμον ὑπήγετο εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλησι. Ταμεῖον, διὰ τοῦ νόμου 3223 τῆς 27 Αὐγούστου τοῦ 1924 ἀπετέλεσεν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον, τῶν προσόδων αὐτοῦ προσδιορισθεῖσῶν διὰ τὴν ἴδρυσιν Ἐπαγγελματικῆς σχολῆς.

Ἐπίσης ὁ κατὰ τὴν περιφέρειαν Ἀναβρυτῆς τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος ναὸς χαρακτηρίζεται ὡς ἀρχαιολογικὸν μνημεῖον καὶ περιέρχεται μεθ' ὅλης τῆς περιουσίας αὐτοῦ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχειρίσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας.

Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ μετὰ τὸ ἐξωκλήσιον τοῦ ἀγίου Λαυρεντίου ἐν Βόλῳ, διὰ τοῦ νόμου 2866 καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τῆς 17 Αὐγούστου 1931, δι' ὧν ἄρδην ἀνατρέπεται ἡ κανονικὴ τάξις ἡ ἀνέκαθεν κρατήσασα ἐν τῇ διοικήσει τῶν ναῶν.

Τέλος διὰ τοῦ μνησθέντος νόμου 3223 τῆς 27 Αὐγούστου 1924 οἱ ναοὶ τῆς Ἐπαγγελιστρίας τῆς Τήνου, Τιμίου Προδρόμου Λασηθίου Κρήτης, Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἰδρας, ὁ ἐν Μελιγαλᾷ ἱερὸς ναὸς τοῦ ἀγίου Ἰωάννου, τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου, Ἀμπελάκι-Σπανεῖκα τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως, τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν Καστανιά-Λακεδαιμόνος, καὶ Μηλέας-Δεύκτρου, ἐξωκλήσιον «Παναγία ἡ Γιάτρισα», τὸ ἐν τῇ θέσει Βελιαρῆ-Σωτεῖρα τῆς κοινότητος Μάνδρας τῆς Μεγαρίδος ἐξωκλήσιον τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, ἐξαιραῦνται τοῦ ἀρθροῦ 94 τοῦ περὶ ἐνοριῶν νόμου τῆς 17 Δεβρίου τοῦ 1923 καὶ διέπονται ὑπὸ εἰδικῶν διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν συντασσομένων ἐν παντελεῖ ἀγνοίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, ἐνίων δὲ καὶ ὑπὸ κοινοτικῶν συμβουλιῶν καὶ ἰδιωτικῶν συλλόγων.

Τὴν κατάστασιν ταύτην ἀκριβῶς μελετήσασα ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῆς Συνόδῳ καὶ τῆς προστασίας, ὡς ἐλέχθη, τῶν κανονικῶν αὐτῆς δικαιωμάτων καὶ τῶν καλῶς ἐννοουμένων συμφερόντων τῶν ἱδρυμάτων τούτων στοχαζομένη, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν γενικωτέρων ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν ἐπιδιώκουσα, ἔδωκε τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τοὺς Σεβασμ. Μητροπολίτας, δι' ὑπομνημάτων δὲ αὐτῆς πρὸς τε τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ πρὸς τὸν κ. ἐπί τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ὑπέδειξε τὰ διὰ τῶν εἰδικῶν τούτων νόμων λαμβάνοντα χώραν ἀντικανονικὰ καὶ παράνομα εἰς ἄραρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, πεποιθότως δ' ἀπεκδέχεται τὴν διόρθωσιν τῶν ἀτόπων διὰ τῆς καταργήσεως τῶν νόμων καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως ἐν πάσι τῆς ἐνιαίας καὶ ὁμοιομόρφου διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν πρὸς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον αὐτῶν καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν καθαρῶς ἐκκλησιαστικῶν σκοπῶν καὶ ἀναγκῶν.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Καταρτισθὲν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου).

Ἄρθρον 1.

Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἱδρύεται Ἐκκλησιαστικὸς Ὄργανισμός, ἀποτελῶν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἱεραποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ ὑπαγόμενος ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τῆς Ἱεραποστολῆς εἶνε ἡ ὁργάνωσις καὶ συστηματοποίησις τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ πρακτικωτέρα διεργήνευσις τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἥτοι α'.) ἡ ἐνίσχυσις τῆς θρησκευτικῆς πίστεως τοῦ λαοῦ, β'.) ἡ ἐξύψωσις τοῦ χριστιανικοῦ φρονήματος αὐτοῦ ἐντὸς τῶν παραδόσεων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, γ'.) ἡ ἀναζωογόνησις τοῦ αἰσθηματος τῆς οἰκογενείας, δ'.) ἡ ἐνίσχυσις τοῦ πνεύματος τῆς κοινωνικῆς ἐνότητος καὶ ἀλληλεγγύης καὶ ἡ παρακολούθησις καὶ συναντίληψις τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς πλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτῆς ἡ Ἱεραποστολὴ ἱδρύει εἰδικὰς Σχολὰς πρὸς καταρτισμὸν Ἱεροκηρῶν, λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ Κατηχητῶν. Ὡσαύτως ἱδρύει πρότυπα Κατηχητικὰ Σχολεῖα, ὡς καὶ πάσης ἄλλης φύσεως ὁργανώσεις, ἐξυπηρετικὰς τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῶν λοιπῶν σκοπῶν τῆς Ἱεραποστολῆς.

Ἄρθρον 4.

Πόροι τῆς Ἱεραποστολῆς εἶναι:

α'.) 3% ἐπὶ τοῦ μηνιαίου ἐπιδόματος τῶν παρὰ τοῦ ΟΔΕΠ μισθοδοτουμένων Ἀρχιερέων, β'.) 5 δραχμαὶ μηνιαίως ἐκ πάντων τῶν λοιπῶν μισθοδοτουμένων παρὰ τοῦ ΟΔΕΠ καὶ τοῦ ΤΑΚΕ διὰ μηνιαίου μισθοῦ δραχμῶν 1500 καὶ ἄ.ω. γ'.) 1 δραχμὴ μηνιαίως ἐκ πάντων τῶν παρ' ἐκκλησιαστικῶν ταμείων (Μονῶν, Ναῶν, παρεκκλησίῳν) μισθοδοτουμένων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐφημερίων, δ'.) ποσοστὸν 10% ἐκ τῶν ἐτησίων ἐσόδων τοῦ ΟΔΕΠ, ε'.) τὸ προῖδον ἐκ μονοπωλήσεως τῶν Ἐκκλησι. βιβλίων καὶ τοῦ θυμιάματος, στ'.) ποσοστὸν ἐκ τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ λοιπῶν Ὄργανισμῶν, καθοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τῶν Νομαρχῶν καὶ τῶν οικειῶν Ἀρχῶν, ζ'.) τὰ ἐξ ἐκουσίαν εἰσφορῶν, συνδρομῶν, περιφορᾶς δίσκων, ἐράνων, εἰδικῶν ἐσόδων καὶ τὰ τυχόν ἐκ δωρεῶν, κληρονομιῶν καὶ κληροδοσιῶν προερχόμενα ποσά.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἱεραποστολὴ διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὡς Προέδρου, καὶ ἐκ τριῶν Ἀρχιερέων ἐκλεγμένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ προϋσταμένων τῶν ἰσαριθμῶν διευθύνσεων αὐτῆς. Τὸ Συμβούλιον προτίνει καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διορίζει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Ἱεραποστολῆς.

Ἄρθρον 6.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ διοικῶσι καὶ τὰς ἰδίας Μητροπόλεις μέχρις ἐνός ἔτους ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς ἐν τῇ Ἱεραποστολῇ ὑπηρεσίας αὐτῶν, μετὰ πάροδον τοῦ ὁποιοῦ ὑφείλουσιν ἀπαραιτήτως νὰ ἐκλέξωσι μεταξὺ τῆς Ἐπαρχίας αὐτῶν καὶ τῆς διακονίας τῆς Ἱεραποστολῆς. Δύνανται ὅμως καὶ ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων νὰ παραιτηθῶσι τῶν Μητροπόλεων αὐτῶν.

Οἱ οὕτω παραιτούμενοι Ἀρχιερεῖς τῶν ἰδίων Μητροπόλεων ἐξακολουθοῦσι θεωρούμενοι ἐν ἐνεργείᾳ καὶ μισθοδοτούμενοι ὡς τοιοῦτοι, τιλοφοροῦνται δὲ ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τίτλων πάλαι ποτὲ διαλαμψασῶν Μητροπόλεων καὶ δικαιοῦνται νὰ παρεδρεύσιν ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἱεραρχίας. Οἱ τοιοῦτοι παραιτούμενοι ἢ, μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου λαμβανομένην διὰ τῶν 2)3 τῆς ὀλομελείας αὐτῆς ἢ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ συνέλθῃ αὕτη κατὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ θὰ ληφθῇ ἡ ἀπόφασις, ἀπολυόμενοι τυχόν ἐκ τῆς θέσεως τῆς, τοποθετοῦνται εἰς χηρευούσας Μητροπόλεις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 7.

Τὸ Συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ κατ' ἔτος εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον ἔκθεσιν περὶ τῆς πορείας τοῦ ἔργου τῆς Ἱεραποστολῆς.

Ἄρθρον 8.

Τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῆς Ἱεραποστολῆς

ἔχει τὸ Συμβούλιον, κατὰ τὰ εἰδικώτερον καθορισθό-
μενα διὰ Π. Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότα-
σιν τοῦ Συμβουλίου καὶ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἱ.
Συνόδου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος κανονισθῆσονται
καὶ τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν τοῦ Συμβου-
λίου καὶ τῆς μισθοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ ἐκ τοῦ
Ταμείου τῆς Ἱεραποστολῆς.

Τὸ Συμβούλιον καταρτίζει καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγ-
κρίσιν τῇ Ἱ. Συνόδῳ τὸν Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπο-
λογισμόν τῆς διαχειρίσεως ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς τῆς Ἱεραποστολῆς ἢ τοῦτου
κωλυμένου ὁ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὀριζόμενος ἀνα-
πληρωτὴς αὐτοῦ ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱεραποστολὴν ἐνώ-
πιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ὑπηρεσία τῆς Ἱεραποστολῆς ἀπολαύει τῆς ἥς
καὶ ἡ Ἱερά Σύνοδος ταχυδρομικῆς, τηλεγραφικῆς καὶ
τηλεφωνικῆς ἀτελείας.

Ἄρθρον 11.

Αἱ λαπτομέρειαι τῆς διοικήσεως καὶ λειτουργίας
καθόλου τῆς Ἱεραποστολῆς κανονίζονται διὰ Π. Δια-
ταγμάτων, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τοῦ Συμβου-
λίου καὶ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἱεράς Συνόδου.

Ἄρθρον 12.

Μέχρι τῆς συγκροτήσεως τοῦ ὀριστικοῦ Συμβου-
λίου, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ δύναται νὰ ἐκτελῇ ἡ ὑπὸ
τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ὀρισθείσα Ἐπι-
τροπή.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δη-
μοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνή-
σεως.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΚΚΛ. ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Ἐπικειμένης τῆς ἀνάξεως εἰς εὐρεῖαν κλίμακα
τῶν ἐκποιήσεων τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων,
θεαροῦμεν ἐπ'ἀνάγκης ὅπως διαφωτίσωμεν τοὺς ἐν-
διαφερομένους ἐπὶ ὀρισμένων διατάξεων τοῦ ἀπὸ 6
Ἰουλίου διατάγματος τοῦ καθορίζοντος τοὺς ὅρους
καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκποιήσεως τῶν μοναστηριακῶν
ἀκινήτων, διὰ τῶν ὁποίων μεταβάλλεται ἄρδην καὶ
ὀξυκῶς τὸ κρατῆσιν εἰς τοιαύτας ἐκποιήσεις σύστημα
κατὰ τὸ παρελθόν.

Αἱ δημοπρασίαι τῆς ἐκποιήσεως τῶν μοναστηρια-
κῶν ἀκινήτων ἐνεργοῦνται ἐφ' ἀπαξ μυστικάι, δι'
ἐνσφραγίστων προσφορῶν, αἵτινες διὰ τὴν ληφθῶ-
σιν ὑπ' ὅψιν δέον τὰ ὄντι ἀνώγει τοῦ ἐρζομένου
εἰς τὰς σχετικὰς διακηρύξεις ἐλοχίστου ὅρου προ-
φορᾶς.

Τὸ κεντρικὸν συμβούλιον τοῦ Ὄργανισμοῦ ὡς καὶ
τὰ τοπικὰ συμβούλια αὐτοῦ ἐγκρίνουσιν ὑποχρεωτι-
κῶς τὰ πρακτικὰ τῶν ὡς ἄνω δημοπρασιῶν, αἵτινες
δύναται νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἀποκλειστικῶς καὶ μό-
νον εἰς τὰς κάτωθι πέντε περιπτώσεις καθοριζόμενας

εἰς τὸ ἄρθρον 13 τοῦ προμνησθέντος Διατάγματος:

1) Ὅταν δὲν παρουσιασθῇ κατὰ τὴν δημοπρασίαν
πλειοδότης.

2) Ὅταν μταιωθῇ αὐτὴ λόγφ ἀπ. νοίας τῶν μελῶν
τῆς ἐπιτροπῆς τῆς δημοπρασίας.

3) Ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ τελευταίου πλειοδότου,
ὁπότε ἡ ἐπαναληπτικὴ δημοπρασία διενεργεῖται εἰς
βάρος αὐτοῦ.

4) Λόγφ παρατύπου διεξαγωγῆς τῆς δημοπρα-
σίας καὶ

5) Ὅταν δοθῇ μείζων προσφορά κατὰ εἴκοσι
πέντε τοὺς ἑκατὸν ἀνωτέρω τοῦ ἐπιτευχθέντος ἐν τῇ
ἀρχικῇ δι' ἐνσφραγίστων προσφορᾶν δημοπρασίᾳ
ἀνωτέρου τιμήματος.

Ἀπασαὶ αἱ περιπτώσεις αὗται εἶναι ἐντελῶς ἐξαι-
ρητικαὶ καὶ σπανιώταται, συνεπῶς ἡ ἐπανάληψις
τῶν τοιοῦτων δημοπρασιῶν δὲν θὰ εἶναι κατ' ἀρχὴν
ἐπιτευκτὴ. Πρὸς ἀποφυγὴν ὅθεν παραπόνων εἰ
προσερχόμενοι εἰς τὰς δημοπρασίας ταύτας δέον τὰ
ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνωτέρω, ἀν δὲ ἐπιθυμοῦσι ν'
ἀποκτήσωσι τὸ ὑπὸ ἐκποίησιν μοναστηριακὸν κτῆμα,
δέον νὰ προσφέρωσιν ἐνσφραγίστως τὸ ἀνώτατον
ὄριον τοῦ τιμήματος ὅπερ εἶναι διατεθειμένοι νὰ
διυθέσωσιν, ἐφ' ὅσον, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπμεν, οὐδέ-
ποτε ἢ σπανιώτατα θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐπανα-
ληφθῇ ἡ ἀρχικὴ μῖα καὶ μόνη ἐφ' ἀπαξ ἐνεργου-
μένη μυστικὴ δημοπρασία ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς
ὁποίας θὰ κρίνεται σχεδὸν πάντοτε τελειωτικῶς ἡ
ὀριστικὴ κατακρίρωσις τοῦ ὑπὸ ἐκποίησιν ἀκινήτου.

Ἐπίσης δέον νὰ ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν οἱ ἐνδιαφερόμε-
νοι ὅτι εἰς τὰς δημοπρασίας ἐκποιήσεως μοναστη-
ριακῶν κτημάτων θὰ καθορίζεται ὡς τρόπος κατα-
βολῆς τοῦ τιμήματος ἡ κατὰ δόσεις πληρωμὴ αὐτοῦ
ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος δυναμένου νὰ φθάσῃ
τὴν δεκαπενταετίαν, ὡς καὶ ὅτι τὸ πρῶτον τμήμα τοῦ
καταβλητέου, ἀμὰ τῇ ὑπογραφῇ τοῦ συμβολαίου
ἀγοραπωλησίας, τιμήματος δὲν δύναται συμφώνως
πρὸς τὸν νόμον νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ ἐνὸς πέμπτου
τοῦ ὅλου τιμήματος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς τρεῖς τακτικὰς συ-
νεδρίας κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα ἐξετάσασα διοι-
κητικὰς ἀμὰ καὶ δικαστικὰς ὑποθέσεις Ταυτοχρόνως
δ' ἐμελέτησε τὰς ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρ-
χίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀποφασισθείσας
τροποποιήσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων ὡς καὶ ὑπέ-
βαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

— Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἡ Ἱερά Σύνο-
δος ἐτέλεσεν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τὸ Εὐαγγελιο-
σμός τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Πα-
τριάρχου Κωνσταντινου σ'. Τὴν θείαν λειτουργίαν
ἐτέλεσεν ὁ ἐκ τῶν Συνέδρων πρῶτος τῇ τάξει Σεβ.
Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, παρέστησαν δὲ κατὰ
τὸ μνημόσυνον ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, τὰ μέλη τῆς
Ἱεράς Συνόδου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος
καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντες Ἀρχιερεῖς.

—Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως πρὸς ἐνίσχυ-
σιν τοῦ κήρυγματος τοῦ θείου λόγου καὶ πρὸς χρησιμο-
ποίησιν τῶν λαϊκῶν θεολόγων, ζητηθῆ ἵνα ἢ εἰς τὸν
νόμον 4596 περὶ Ἱεροκηρύκων προστεθῆ τὸ ἑξῆς ἀρ-
θρον:

«Ἐν ἑλλείψει κληρικῶν θεολόγων, πρὸς πλήρωσιν
θέσεων Ἱεροκηρύκων παρὰ διαφόροις Μητροπόλεσιν,
εἶναι δυνατὸν νὰ διορισθῶσι καὶ λαϊκοὶ πτυχιούχοι
θεολόγοι, ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Γραμματέως πρώτης
τάξεως, ὡς δόκιμοι καὶ ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς χειροτο-
νίας αὐτῶν ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των.
Οἱ τοὶ προσλαμβάνονται κατόπιν διαγωνισμοῦ, προ-
κηρυσσομένου ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὰ εἰδι-
κώτερον διὰ σχετικοῦ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθη-
σομένου μετὰ οὐμφώνον γνώμην αὐτῆς καθορισθησὺ
μενα».

—Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ μεστῇ
ἐκλεκτοῦ καὶ πυκνοῦ πλήθους, ἐγένετο ἡ ἐπίσημος δε-
ξίωσις τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ κ. Δημ. Σ. Μπαλιάνου,
Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστη-
μίου. Μετὰ τὰς ὠραίας προσφωνήσεις τοῦ Προέδρου
τῆς Ἀκαδημίας κ. Βυρνάζου καὶ τοῦ Μακρ. Ἀρ-
χιεπισκόπου Ἀθηνῶν, χαρακτηρισάντων τὸ ἔργον τοῦ
νέου ἀκαδημαϊκοῦ, ὁ κ. Μπαλιάνος ἀμίλησε περὶ θρη-
σκείας καὶ ἐπιστήμης, τὸ τέλος δὲ τοῦ λόγου αὐτοῦ
ἐπέστεψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα.

—Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐγ-
κατάστασιν τῶν νέων πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν ὁ πρύ-
τανις τοῦ ἐνεστώτος πανεπιστημιακοῦ ἔτους κ. Κ.
Διοβουνιώτης εἶπε πρυτανικὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἐπικαί-
ρου θέματος τῆς ἐνώσεως τῆς ἀγγλικανικῆς Ἐκκλη-
σίας μετὰ τῆς Ὀρθοδόξου καὶ τοῦ κύρους τῶν ἀγγλι-
κανικῶν χειροτονιῶν. Ὁ λόγος τοῦ κ. Πρυτάνεως
ζωηρῶς χειροκροτήθη.

—Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τῇ
παραλθούσῃ Πέμπτῃ, μετὰ θερμὴν προσφωνήσιν τοῦ
Προέδρου αὐτῆς πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον, ὁ
Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου κ. Διοβουνιώτης, ὡς Ἀ-
καδημαϊκός, καταθέτων τὸν ἐπὶ τῇ 35ετηρίδι τῆς ἐπι-
στημονικῆς δράσεως τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐκδο-
θέντα τόμον τῶν «Ἐναιδιόμων» ἔξῃρε τὴν δρᾶσιν αὐ-
τοῦ. Οἱ παριστάμενοι ἀεραταὶ κατεχειροκρότησαν,
συνεχάρησαν δὲ οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον.

—Διὰ Δ. τῆς 19 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. αἱ Ἱεραὶ μοναὶ α)
τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου «Σηπταίου» 2) τῶν
Ταξιάρχων καὶ 3) τῆς Εὐαγγελιστρίας «Μπουτάσ-
σης» τῆς ἰ. μητροπόλεως Γρεβενῶν συνεχωνεύθησαν
εἰς τὴν ἰ. μονὴν Ν. καίδρου «Ζαβόρδας» τῆς αὐτῆς
μητροπόλεως.

—Ἐπίσης διὰ Δ. τῆς 19 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. συγχω-
νεύεται ἡ ἰ. μονὴ «Σκλαταινῆς» τῆς ἱερᾶς μητροπό-
λεως Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος εἰς τὴν ἱεράν μο-
νὴν «Καραϊσκάκη» τῆς αὐτῆς μητροπόλεως.

—Διὰ Δ. ὡσαύτως τῆς 19 8)βρίου ἐ. ἔ. ὁ ἔξωθι
τῆς Τριπόλεως προσφυγικὸς συναικισμὸς ἀποτελεῖ
ἴδιαν ἐνορίαν μετὰ ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τοῦ Ἀγίου Τρύ-
φωνος.

—Διὰ Δ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐνεκρίθη ἡ μετα-
φορὰ τοῦ μοναχοῦ τῆς κατὰ τὴν ἰ. μητρόπολιν Γόρ-

τυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ἱερᾶς μονῆς «Κερνίτσης»
Γαβριὴλ Μπούρα ἀπὸ τῆς ἱερᾶς μονῆς «Κατερινούδης»
τῆς ἰ. μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας εἰς
τὴν κατὰ τὴν ἱεράν μητρόπολιν Τρίκκης καὶ Σταγῶν
ἰ. μονὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος τῶν Με-
τεώρων πρὸς ἀπότισιν τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποιητῆς
αὐτοῦ.

—Ἐγκρίσει καὶ εὐλογία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου
ιδρύθη ἐν Πειραιεὶ ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου τοῦ ἱεροῦ
ναοῦ Ἀγ. Σοφίας Ἀνδρέου Ἀρχιμανδρίτου καὶ εὐ-
σεβῶν τιμῶν κυρίων καὶ κυριῶν Φιλανθρωπικὴ Ὀργά-
νωσις τῆς περιφερείας τῶν ἐνοριῶν Ἀγίας Σοφίας,
Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, Ἀγίου Ἐλευθερίου,
Ἀγίου Διονυσίου καὶ Ἀγίου Δημητρίου μετὰ ἔδραν τὴν
ἐνορίαν Ἀγίας Σοφίας ὑπὸ τὸν τίτλον «Φιλοπαιδικὴ
καὶ Φιλότητος Ὀργάνωσις Πειραιῶς». Σκοπὸς τῆς
ὡς ἄνω Ὀργανώσεως εἶνε ἡ διὰ παντὸς τρόπου καὶ
μέσου βοήθεια, ὑποστήριξις καὶ προστασία τοῦ παι-
διοῦ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλι-
κίας μέχρι τῆς ἐφηβικῆς ὁλοκλήρου τῆς ἐργοστα-
σιακῆς περιφερείας τῶν ἄνω ἐνοριῶν. Σκοπὸς ἐπίσης
τῆς Ὀργανώσεως εἶνε καὶ ἡ ἐνίσχυσις καὶ ἐξύψωσις
τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος διὰ δια-
λέξεων, κηρυγμάτων καὶ διαφορῶν ἄλλων μέσων.
Μέσα δὲ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀνωτέρου ἐπιδιωκομένου
σκοποῦ εἶναι τ' ἀκόλουθα:

α) Συντήρησις τοῦ ἀρτισυστάτου Νηπιακοῦ Στα-
θμοῦ Ἀγίας Σοφίας Πειραιῶς ἐν ἡλπίδι πρὸς ἐκ-
πλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ του· τούτου τὴν προστα-
σίαν καὶ διοίκησιν ἔχει ἡ ὡς ἄνω Ὀργάνωσις.

β) Ἐνδύσις καὶ ὑπόδησις τῶν ἀπορωτάτων νηπίων
τοῦ Νηπιακοῦ Σταθμοῦ ἐν ἡλπίδι μαθητῶν καὶ μα-
θητριῶν Δημοτικῶν Σχολείων, ἀναλόγου ἀριθμοῦ ἐκ
τῶν πέντε ἐνοριῶν, ὡς καὶ ἐξοικονόμησις τῆς γραφι-
κῆς ὕλης καὶ καταβολὴ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν τῶν
ἀπόρων οἰκογενειῶν ἐν γένει καὶ δὴ τῶν πολυτέκνων
καὶ τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν καὶ λοιπῶν ὀργανώσεως
ἀξίῳ ἰδιαιτέρας προστασίας.

γ) Ἐνίσχυσις τοῦ συσταθησομένου Συσσιτίου τῶν
ἀπόρων καὶ δὴ ὀρφανῶν, μαθητῶν καὶ μαθητριῶν
τῶν δημοτ. Σχολείων τῆς περιφερείας, τῶν ὁποίων
ἡ ὑπόδειξις θὰ γίνηται ὑπευθύνως παρὰ τοῦ Διευθυν-
τοῦ τοῦ Σχολείου καὶ τῶν μελῶν τῆς Σχολικῆς Ἐπι-
τροπῆς (Ἐφορίας).

δ) Ἰδρυσις νυκτερινῆς Σχολῆς ἐνηλίκων ἀγραμ-
μάτων.

ε) Ἰδρυσις τμήματος βιζαντινῆς καὶ εὐρωπαϊκῆς
μουσικῆς.

ς) Λειτουργία πρακτικοῦ λαϊκοῦ κήρυγματος καὶ
κατηχητικοῦ Σχολείου θηλέων ἐν τῷ Νηπ. Σταθμῷ.

ζ) Ἰδρυσις τμήματος τῆς μαθητικῆς Πολυκλι-
νικῆς τοῦ Πατριωτικοῦ ἰδρυματος.

η) Διορισμὸς Παδονόμων ἀπὸ ἐκπαιδευτικῶν.

θ) Ἀνάλογος ἐνίσχυσις τῶν Φιλοπτῶχων ταμείων
τῆς περιφερείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐκ τοῦ «Πανταίου» πληροφοροῦμε α ὅτι ἐνεκρίθη
συνδικῶς ἡ σύστασις μητροπόλεως «Καρθαγένης καὶ
πάσης Μαυριτανίας» μετὰ ἔδραν τὴν Τύννιδα περιλαμ-

βανούσης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς τοὺς ὀρθοδόξους τῶν χωρῶν Τυνησίας, Ἀλγερίου, Μαρόκου καὶ Μάλτας, ἐπιτροπικῶς δὲ καὶ τοὺς τῆς μητροπόλεως Τριπόλεως.

—Ἐψηφίσθη πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ διάταξις κατοχυροῦσα τὸν ἀναβιώσαντα ἐν τῷ θρόνῳ Ἀλεξανδρείας συνοδικὸν θεσμόν καὶ ρυθμίζουσα τὴν εὐτακτοῦ λειτουργίαν αὐτοῦ ἐν πνεύματι αὐστηρᾶς προσαρμογῆς πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνας τῶν οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν συνόδων.

—Ἐπ' ἴσης ἐψηφίσθη πατριαρχικὴ ἐν συνεδῷ διάταξις καθ' ὁρίζουσα τὰς ἐν ἐνεργείᾳ μητροπόλεις τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ τὸν τρόπον ἐκλογῆς καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν μητροπολιτῶν κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας.

—Ἡ κατάστασις τοῦ ἀφ' ἱκανοῦ χρόνου βαρέως ἀσθενούντος μητροπ. Πηλουσίου Πολυεύκτου ἀπέβη ἐπ' ἐσχάτων τόσοῦ κρίσιμος, ὥστε, καθ' ἃ ἀναγραφεῖ ὁ «Πάνταινος», ἐξέλιπε πλέον πᾶσα ἰλπίς σωτηρίας.

—Τῆ 21 καὶ 22 λήξαντος μηνὸς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς ἡ 1500εστὴ ἐπέτειος τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμ. συνόδου ἐν τῷ ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καταλλήλως διακεκοσμημένῳ. Τοῦ ἐορτασμοῦ μετέσχον οἱ σεβ. ἀρχιερεῖς, ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἱεροδιδασκαλίου «Ἀγ. Ἀθανάσιος» μετὰ τῶν ἱεροσπουδαστῶν, ἅπας ὁ ἱερόε τῆς πόλεως κλήρος. Καὶ τὴν μὲν 21 ἡ λειτουργία ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου συμπαραστατομένου ὑπὸ τῶν συνοδικῶν ἀρχιερῶν καὶ τοῦ λοιποῦ κλήρου, ὁ δὲ σεβ. Ἐρμουπάλεως Νικόλαος εἶπε τὸν πανηγυρικόν· πρὸ τῆς ἱερᾶς περὶ τοῦ ναοῦ μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν λιτανεύσεως ὁ πατριάρχης ἀπὸ τῆς ὥραιας πύλης ἀνέγνω τὸν Ὅρον τῆς Γ' Οἰκουμ. συνόδου. Τὴν τελετὴν παρηκολούθησαν καὶ κληρικοὶ ἐτεροδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ξένοι διπλωμάται. Τῆ δ' ἐπαύριον ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἱεροδιδασκαλίου Αἰδ. Ἰω. Παπαδόπουλος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ ἑξ ἱεροδιακόνων, χοροστατοῦντος τοῦ πατριάρχου, ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἐκ πυκνῶ ἔκκλησιάζματι.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Παρισίων οἱ τρεῖς ἐξόριστοι ἐκ Κύπρου κληρικοὶ ἐφθάσαν ἐκεῖσε ἐκ Μασσαλίας καὶ ἐγένοντο δεκτοὶ μετὰ θερμότητων ἐκδηλώσεων ὑπὸ συμπάσης τῆς ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτευούσῃ ἑλληνικῆς παροικίας. Τῆ δὲ 4 ἰσταμένον ἀνεχώρησαν εἰς Λονδίνον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ὁ σέρβος ἐπίσκοπος Νόβι Σάδ Θεοφίλ. Εἰρηναῖος ἐπωφεληθεὶς τῆς ἐν Δυρδίῳ παρουσίᾳ αὐτοῦ ὡς μέλους τῆς δογματικῆς ἀγγλοορθοδόξου ἐπὶ τῆς προπαρασκευῆς τῆς ἐ. ὡσεως π. τροπῆς, μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τῆς ἐκκλησίας τῆς Σκωτίας, τὰ δὲ ἐκκληρ. ἀγγλικὰ περιοδικὰ μετὰ τινος ἐκπλήξεως ἐσημείωσαν ὅτι πρώτῃν φορὰν ἐπίσκοπος τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπισκέπτεται τὴν Σκωτίαν. Ἀφ' ἰκόμενος εἰς Edinburg'h ἐγένετο ὁ ξένος τοῦ Canon Laurie, παρῆσθη δὲ καὶ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Παύλου κατὰ τὴν λειτουργίαν, καθ' ἣν καὶ ὠμίλησε πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα καὶ ἐπεδαψίλευσε τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ. Ἡ ὁμιλία αὐτοῦ

περιοστράφη περὶ τὰς ἐνωτικὰς προσπάθειάς ἀμφότερων τῶν Ἐκκλησιῶν, τὰς ὁποίας ἐχαρακτήρισεν ὡς φερέλπιδας, ἐφ' ὅσον βασίζονται ἰδίως ἐπὶ τῆς ἀγάπης· ὅ,τι ἀπαιτεῖται — εἶπε — δὲν εἶνε ἐνωσις γνώσεως, ἀλλ' ἐνωσις ψυχῶν. Ὁ θεοφ. ἐπίσκοπος παρέστη καὶ εἰς ἄλλας συγκεντρώσεις, ἀπαντεχοῦ ἀκουσθεῖς μετὰ προσοχῆς καὶ ἐμπουήσας μεγάλην ἐντύπωσιν.

ΝΕΑΙ ΕΚΛΟΣΕΙΣ

«ΕΝΑΙΣΙΜΑ»: ἐπὶ τῇ τριακοστῇ πέμπτῃ ἐπετηρίδι τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως τοῦ Μακαριωτάτου Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Ἐπεμελήθη καὶ ἐξέδωκε Γρηγόριος Χ. Παπαμιχαὴλ τακτικῶς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Γραφεῖα «Ἀνακλάσεως» Σταδίου 44, Ἀθῆναι 4 ὄλα'.

Γνωσθέντος πρὸ ἔτους ὅτι εἶχε συμπληρωθῆ τριακονταπενταετία ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, ὁ παλαιὸς αὐτοῦ μαθητὴς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γρηγόριος Παπαμιχαὴλ ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἐορτασμοῦ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἰωβιλαίου τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ παλαιοῦ τοῦ διδασκάλου δι' ἐκδόσεως τιμητικοῦ τόμου, περιλαμβάνοντος ἐπιστημονικὰς μελέτας καὶ ἀναμνήσεις ἐκ τῆς παλαιότερας ἐπιστημονικῆς καὶ διδακτικῆς δράσεως τῆς Α. Μ., ἔργα παλαιῶν μαθητῶν καὶ φίλων καὶ ἐκτιμητῶν τοῦ ἔργου αὐτῆς.

Εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ κ. Παπαμιχαὴλ ἔσπευσαν νὰ ἀνταποκριθῶσιν ἄθροοι οἱ φίλοι καὶ ἐκτιμηταὶ τοῦ ἐπιστήμονος πρωθιεράρχου, οὕτω δ' ἐκ τῶν συμβολῶν αὐτῶν ἀπηρτίσθη ὀγκώδης τόμος ἐξ 600 σελίδων. Τὸ ἐν αὐτῷ περιληφθὲν ὕλικόν ἀνήκει εἰς τρεῖς κατηγορίας: εἰς γράμματα συγχαρητήρια τῶν Πατριαρχῶν, ἀποσταλέντα πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἅμα τῇ περὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ αὐτοῦ ἰωβιλαίου πληροφορίᾳ, εἰς ἐντυπώσεις καὶ ἀναμνήσεις παλαιῶν τῆς Α. Μ. μαθητῶν ἐκ τοῦ μαθητικοῦ τοῦ βίου, καὶ εἰς ἐπιστημονικὰς πραγματείας. Κατὰ τὴν διάρκειαν δ' ἀκριβῶς τῶν κατηγοριῶν τούτων ὁ ἐκδότης τοῦ τόμου καὶ ἐπεχείρησε τὴν κατάταξιν κατὰ τὴν κατάρτισιν αὐτοῦ: ἐν πρώτῳ μέρει τοῦ τόμου ἔταξε τὰ «Γράμματα πρωθιεραρχῶν»: τῶν πατριαρχῶν Φωτίου Κων/πόλεως, Μελετίου Ἀλεξανδρείας καὶ Δαμιανοῦ Ἱεροσολύμων, καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Κυρίλλου· πάντα μεστὰ θερμῶν ἐκφράσεων τιμῆς πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν διὰ τὰ «πολυπληθῆ ἀγαθὰ προϊόντα τοῦ ἀκαταπονήτου καλῆμου Αὐτῆς», διὰ τὸ εἰς κύκλους εὐρύτερους ἐκχυθὲν ἀπὸ τε τῆς Ρίζαρείου καὶ ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου ἕως τῆς διδασκαλίας του», διὰ «τὴν ἐπιζήλον ἐπιστημονικὴν σταδιοδρομίαν, τόσοῦ πολυμερῆ καὶ πολυσύνθετον ἐν τῷ πεδίῳ τῆς τ' ἔσω καὶ τῆς θύραθεν σοφίας», διὰ τὴν «μακρὰν καὶ τιμίαν καὶ πολυμερῆ καὶ πολυωφελεῖ δρασίν, ἣν οὐδεὶς τῶν τῆς καθ' ἡμᾶς γενεᾶς ἔχει ἐπιδείξει», «βιβλιοθήκην γὰρ ὅλην ἀπαρτίζουσιν αἱ τίμιαι Αὐτῆς συγγραφαί, σιγαταὶ δὲ δυσαρτίθμητοι ἀποτελοῦσιν οἱ καλοὶ καὶ δόκιμοι ἐργάται, οὓς τῷ ἀμπελώνι τοῦ Κυρίου ἐχορήγησεν».

Τὸ τμήμα τῶν «ἐπιστημονικῶν πραγματειῶν» ἄρχεται ἀπὸ ἐπιτόμου βιογραφικοῦ σημειώματος περὶ τοῦ Ἀρχιε-

πισκόπου, ᾧ ἔπεται ἡ παράθεσις 383 τίτλων θεμάτων ἐπιστημονικῶν, περὶ ὧν ὁ Μακαριώτατος συγγραφεὺς ἔγραψεν ἢ αὐτοτελεῖς ἐπιστημονικὸς πραγματείας, ἢ συγγράμματα πολυσέλιδα, ἢ κριτικά—ἐκτενεστέρας ἢ συντομωτέρας—, τὰ θέματα δὲ ταῦτα ἀνάγονται εἰς τὸ ὅλον σύστημα τῆς Θεολογίας, διότι, ἂν τὰ πλείστα εἶνε ἱστορικὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς Ἐκκλησίας Κων)πόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιωχείας, Ἱεροσολύμων, Κύπρου, Ἑλλάδος, Ρωσίας, Σερβίας, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας, ἄλλα ἀιόρωσιν εἰς τὰς σχέσεις ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον, ἄλλα εἰς τὴν ἁγίαν Γραφήν, ἄλλα εἰς τὴν Ἠθικήν, καὶ ἄλλα εἰς ποικίλας περιστάσεις ἐκ προκυπτουσῶν ἐκάστοτε ἀφορμῶν.

Αἱ ἐπιστημονικαὶ συμβολαί, πᾶσαι πρωτότυποι, ἐταξινόμηθησαν κατ' ἄλφαβητικὴν τάξιν τῶν συγγραφεῶν τῶν, ἀνέρχονται δὲ εἰς τριάκοντα καὶ δύο. Εἶνε δὲ κατὰ σειρὰν αἱ ἀκόλουθοι: *Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου*, Ἡ κωδικοποίησις τῶν ἱερῶν κανόνων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. *Ἀρχιμ. Εὐαγ. Ἀντωνιάδου*, Ἐρμηνεῖα ἐπιγραφῶν τινῶν τοῦ Ψαλτῆρος. *Γεωργίου Ἀρβανιτάκη*, Ἡ δεξαμενὴ τῶν Ἀμυγδάλων ἐν Ἱερουσαλὴμ λείψανα τοῦ Κωνσταντινείου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. *Ἀδαμαντίου Διαμαντοπούλου*, Ὁ Μ. Βασίλειος καὶ ἡ Ρώμη. *Κ. Γ. Δουβουνιάτου*, Δύο διαθήκαι τῆς Ζαφείρας Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου. *Βασ. Ἐξάρχου*, Ἡ θέσις τῶν Ἑλλήνων Θεολόγων ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει. *Γ. Ζαχαρούλη*, Σημειώσεις τινές περὶ νηστείας. *Σπυρ. Καλλιάρφα*, Τὸ πρόβλημα τῆς ὑπάρξεως Θεοῦ καὶ ἡ νεωτέρα θεωρία τῆς ζωτικῆς ἀρχῆς (Neovitalismus). *Εὐλόγ. Κουρίλα Δαυριώτου*, Μοναχολογία. *Κων. Δογοθέτου*, Ὁ Μυστικισμὸς τοῦ Bonaventura. *Νικολ. Δούβαρι*, Ψυχολογία τῆς θρησκείας καὶ πρακτικὴ αὐτῆς σημασία. *Ἰωάν. Μεσολωρᾶ*, Ἡ ἀνεξίθρησκεία, *Ἐδγ. Μιχαηλίδου*, Συμβολὴ Χρῆσ. Α. Παπαδοπούλου εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. *Δημητρίου Μπαλάνου*, Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1837—1930). *Παναγ. Μπρατσιώτου*, Ἡ διαλεκτικὴ θεολογία τοῦ Κ. Barth καὶ τῶν περὶ αὐτόν. *Βασ. Μυστακίδου*, Παχυμέρης Γεώργιος, Πρωτεύκδικος Δικαιοφύλαξ καὶ Μ. Κρούσιος *Κων. Παπαδημητρίου*, Σημείωμα περὶ τοῦ μικροῦ Θεωρητικοῦ Χρυσάνθου τοῦ ἐκ Μαδύτων. *Νικολ. Π. Παπαδοπούλου*, Αἱ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν προσπάθειαι πρὸς σύστασιν Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου. *Γρηγ. Παπαμιχαήλ*, Μαθηματικὴ ἀπόδειξις τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ. *Θεολ. Παρασκευαΐδου*, Τὸ μορφωτικὸν ἰδανικὸν τοῦ Εὐαγγελίου. *Δημ. Πασχάλη*, Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Διονύσιος Γ' ὁ Βαρδαλῆς (1662—1665). *Δημ. Πετρακάκου*, ὁ Κληρὸς εἰς τὴν πολιτικὴν. *Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Πολυκάρπου*, Οἱ ἅγιοι τῆς μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως τῆς Πελοποννήσου. *Θεοδώρου Ποπέσκου*, Διατί ἐπετέθη κατὰ τῶν Λατίνων ὁ Πατριάρχης Μιχαὴλ ὁ Κηρουλάριος; *Βασιλ. Στεφανίδου*, Ἡ γνησιότης τῶν κανόνων τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου. *Γεωργίου Σωτηρίου*, Ἡ ἐκκλησιαστικὴ τέχνη καὶ οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. *Σωφ. Εὐστρατιάδου*, πρ. Λεοντοπόλεως, Ἰωάννης ὁ Μαυρόπουλος Μητροπολίτης Εὐχαΐτων. *Παν. Τρεμπέλα*, Αἱ κατακόμβαι. *Κων. Ἀμάντου*, Ἡ μονὴ τῶν Μουνδῶν ἐν Χίφ. *Βασ. Ἀντωνιάδου*, Ὁροὶ χριστολογικοὶ ἀπὸ τῆς Κ. Διαθήκης. *Βασ. Βέλλα*, Τρία χωρία τῆς Π. Διαθήκης. *Φαναριοφερσάλων*

Ἱεζεκιήλ, Ἡ μετάθεσις τῆς ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Μετὰ δὲ τὰς πραγματείας ἀκολουθεῖ τὸ τρίτον μέρος τοῦ τόμου περιλαμβάνον τὰς «Ἀναμνήσεις καὶ ἐντυπώσεις» παλαιῶν τῆς Α. Μ. μαθητῶν ἐκ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ, τῆς Θεολογ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐκ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, ἀναγινωσκόμεναι μετ' ἐνδιαφέροντος διὰ τε τὸ ἐπίχαρι τῆς ἀφηγήσεως πολλῶν ἐξ αὐτῶν, τὴν διάγνωσιν τῶν ἀπὸ τῆς προσωπικότητος τοῦ διδασκάλου ψυχολογικῶν ἐπὶ τῆς μαθητικῆς ψυχῆς ἐντυπώσεων καὶ διὰ πολλὰ ἄλλα σπάνια προσωπικά χαρίσματα, ἐφ' οἷς διεκρίνεται ὁ κοινὸς πάντων διδάσκαλος, μετὰ τῶν μαθητῶν τοῦ ὁποίου συγκαταλέγονται καὶ πατριάρχαι, καὶ ἱεράρχαι, καὶ καθηγηταὶ Πανεπιστημίου, καὶ διευθυνταὶ σχολῶν καὶ ἄλλοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ προέχουσιν ἐν τῷ κλήρῳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ κατέχοντες σήμερον θέσιν. Τὴν κατακλείδα τῶν «Ἐναίσιμων» ἀποτελοῦσιν ἐπιτομὴ βραχυτάτου τοῦ περιεχομένου ἐκάστης ἐπιστημονικῆς πραγματείας εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν διὰ τοὺς ἐκ τῶν ξένων σοφῶν ἐντευξομένους τῷ ἐν λόγῳ τόμῳ, καὶ λεπτομερέστατον δεκαετηρασέλιδον Ὀνοματολόγιον, ἧτοι πίναξ τῶν ὀνομάτων καὶ πραγμάτων τῶν ἐν τῷ τόμῳ μελετῶν καὶ ἀναμνήσεων.

Ὁ τιμητικὸς οὗτος τόμος ἀπὸ τε τοῦ περιεχομένου του καὶ ἀπὸ τῆς ἐκτάκτως καλαισθητικῆς αὐτοῦ ἐκδοτικῆς ἐμφανίσεως, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἀπὸ τῆς σπανίας ἀφορμῆς τοῦ καταρτισμοῦ του, ἀποτελεῖ πρῶγμα «τὸ μᾶλλον ἀρμόζον μνημεῖον εἰς τὸν ἐπίτληλον τοῦτον τῆς ἀδιαλείπτου ἐπιστημονικῆς δημιουργίας σταθμὸν» καὶ «τὸν ἐκ τῶν λευκῶν τῆς εὐγνωμοσύνης, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς τιμῆς μαρμάρων προσήκοντα βωμὸν εἰς τιμὴν τῆς τόσον γονίμως καὶ φερεπόντως θεραπευθείσης θεολογικῆς γνώσεως» κατὰ τὰς εὐστόχους ἐκφράσεις τοῦ προλόγου τῆς μαθητοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καθηγητοῦ κ. Παπαμιχαήλ. Ἐπιλοφορήθη δ' ὑπ' αὐτοῦ «Ἐναίσιμα» ἵνα διὰ τῆς δημοτικῆς ταύτης λέξεως σημανθῶσι τὰ μόνα «κατάλληλα» καὶ «πρέποντα» καὶ «προσήκοντα» δῶρα, ὧν ὑπὸ τῶν φιλοῦντων τὴν Α. Μ. λογίζεται Αὐτῇ ἁξία ὡς «πολυχέυμων συγγραφεὺς» καὶ «κατ' ἐξοχὴν περιβλεπτός ἐν τῇ θεολογικῇ ἐπιστῇμ Πρωθιεράρχης» κατὰ τὸν σπάνιον τοῦτον σταθμὸν μᾶς ἀδιαλείπτου ἐπιστημονικῆς παραγωγῆς.

Ὁ τόμος κοσμεῖται δι' εἰκόνων τῆς Α. Μ. κατὰ τὰ διάφορα τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως Αὐτῆς στάδια, τιμᾶται δὲ δραχμῶν 500 ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου.

Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Ἱεζεκιήλ. Ὁ Ἱερομόρφος Σεραφεῖμ ἦτο Ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου.—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἱεζεκιήλ ἐν τῇ ἄνω μελέτῃ του ἀντικρούει τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Σεβ. Παραμυθίας κ. Ἀθηναγόρα σχετικῶς μετὰ τὸν Ἱερομόρφου Σεραφεῖμ.

G. K. A. Bell, *Ἐπισκόπου Chichester, Βραχὺν Σχέδιον περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ἱστορία, αἱ βλέψεις, ἡ ὁργάνωσις καὶ αἱ σχέσεις αὐτῆς μετ' ἄλλων Ἐκκλησιῶν. Μεταφρασθὲν ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ Κωνσταντινίδου, προϊσταμένου τοῦ ἐν Λονδίῳ ὁρθοδόξου ἑλληνικοῦ ναοῦ τῆς ἁγ. Σοφίας. Μετ' Εἰσαγωγῆς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θυατείρων Γερμανοῦ. Ἀλεξάνδρεια (Πατριαρχικὸν Τυπογραφεῖον) 1931, σ. 159.*

Κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1929 ἐκυκλοφόρησε τὸ α' μι-

ΔΕΛΤΙΟΝ "ΕΚΚΛΗΣΙΑ,"

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητής του Πανεπιστημίου

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 60. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 8
ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΉΑΘΗ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΩΝ ΔΡΧ. 100
ΜΑΘΗ ΧΩΡΙΩΝ ΔΡΧ. 80. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΡΧ. 80
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30

Τὰ πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ἐμβάσματα δέον νὰ διευθύνωνται :

Πρὸς τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτην Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κωνσταντῖνον. Γραφεῖα Δ. Ι. Σπυρίδου. Πᾶσα δὲ ἐπιστολὴ ἀφορῶσα εἰς τὴν σύνταξιν δέον νὰ διευθύνηται : Γραφεῖα «Ἐκκλησίας», Ἀρχιεπισκοπῆν.

κρὸν μὲν τὸν ὄγκον ἀλλὰ περιεκτικώτατον βιβλίον τοῦ γνωστοῦ καὶ ἐξ ἄλλου ἔργου αὐτοῦ Ἀγγλικανοῦ Ἐπισκόπου G. Bell ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Βραχὺ σχεδιάσμα περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας» (A Brief Sketch of the Church of England) διαδοθὲν εὐρύτατα καὶ ἔνεκα τοῦ ὀνόματος τοῦ συγγραφέως καὶ ἔνεκα τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ. Τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἐκ πάσης ἐπόψεως καὶ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος τοῦ βιβλίου, χάρις εἰς τὴν φιλοπονίαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ζῆλον τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου, καθίσταται ἤδη γνωστὸν καὶ παρ' ἡμῶν ἐν μεταφράσει. Εἰς αὐτὴν ὁρμήθη ὁ διαπρεπὴς Ἕλληνας κληρικὸς ὑπὸ τοῦ καὶ ἐκδότος τοῦ βιβλίου Παν. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Μελετίου, κατάρθωσε δὲ ν' ἀποδώσῃ πιστῶς τὸ πρωτότυπον καὶ ἀκριβῶς, διαφωτίσας δι' ὑποσημειώσεων ἰκανὰ σημεῖα αὐτοῦ δυσνόητα καὶ ἀσαφῆ διὰ τὸν Ἕλληνα ἀναγνώστην. Τὴν μεγάλην ἀξίαν τοῦ βιβλίου, καταδεικνύει ὁ σεβ. Μητροπολίτης Θυατειρῶν ἐν τῇ προτασομένη Ἐισαγωγῇ, εὐχόμενος ὅπως παρόμοιον βιβλίον γραφῆ καὶ περὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Ἐδέσσης

Ἡ Ἱ. Μητρόπολις Ἐδέσσης προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 5148 προσόντα, ὅπως ἐντὸς ἡμερῶν τεσσαράκοντα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά προκειμένου νὰ διενεργηθῇ ἀνακήρυξις ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν δι' ἐκλογῆς τῶν χηρευσουσῶν ἐφημεριακῶν θέσεων: α) Ἄνω καὶ Κάτω Κορυφῆς, 2) Ἄνω καὶ Κάτω Λουτρακίου, 3) Νέας Ζωῆς, 4) Δωροθέας, 5) Ξανθόγενο, 6) Ἀετοῦρι, 7) Λυκαῶρι, 8) Λυκόστομο καὶ Μαργαρίτας. Ἐν Ἐδέσσει τῇ 2 Ἰαννουαρίου 1931. † Ὁ Ἐδέσσης Κωνσταντῖνος.

Ἱ. Μητρόπολις Σεργῶν

Ἡ Ἱ. Μητρόπολις Σεργῶν προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους καὶ κεκτημένους τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Γραφεῖον τὰ ἀπαιτούμενα ἔγγραφα, προκειμένου νὰ γείνη συμφώνως τῷ νόμῳ 5148 ἀνακήρυξις ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐξῆς κενῶν Ἱερατικῶν θέσεων: 1) Μονοκκλησίας, 2) Κρίνου, 3) Κουβουκλίου, 4) Ψωμοτοπίου, 5) Ἀγίου Ἰωάννου, καὶ 6) Ἄνω Ὀρεινῆς. † Ὁ Σεργῶν Κωνσταντῖνος.

Ἱ. Μητρόπολις Ξάνθης

Ἡ Ἱ. Μητρόπολις Ξάνθης προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἐκ τοῦ νόμου 5148 ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς τὰ ἀπαιτούμενα ἔγγραφα, προκειμένου νὰ διενεργηθῇ ἀνακήρυξις ὑποψηφίου ἱερέως διὰ τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τοῦ προσφ. συνοικισμοῦ Σιδινῆς (*Ἐλμαλή). † Ὁ Ξάνθης Πολύκαρπος.

Ἱ. Μητρόπολις Μαρωνείας

Ἡ Ἱ. Μητρόπολις Μαρωνείας προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντας τὰ ἐκ τοῦ νόμου προσόντα ὅπως ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὑποβάλλωσιν αὐτῇ τὰ ἀπαιτούμενα ἔγγραφα, προκειμένου νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι διὰ τὰς χηρευούσας θέσεις ἐφημεριῶν τῶν χωριῶν 1) Κρωβύλη 2) Πρωτῆτον καὶ Ἄμφια 3) Ὑφανταί 4) Καλλιθέα 5) Ἀετόλοφος καὶ Ἀετοκορυφή 6) Μέγα καὶ Μικρὸν Κρανοβούνιον 7) Πολύανθος 8) Κίζαρι 9) Ἄρατος 10) Ἰάσιον καὶ 11) Νέα Σάντα. Ἐν Κομοτηνῇ τῇ 10ῃ Νοεμβρίου 1931. Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Ἱ. Μητρόπολις Φωκίδος

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 30 τοῦ νόμου 5148 καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημεριῶν τῶν ἐξῆς ἱερῶν ναῶν: 1) τοῦ ἐν Κοκκιναίοις καὶ Μεσινῶ (Εὐπαλαίου), 2) τοῦ ἐν Ἀγίῳ Κωνσταντίνῳ «Ἁγιος Νικόλαος» (Σιργουνι), 3) τοῦ ἐν Περιθειωτίσῃ «Ἁγιος Δημήτριος», 4) τοῦ ἐν Πυρῶ «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου», 5) τοῦ ἐν Τριζωνίοις «Ἁγιος Γεώργιος», 6) τοῦ ἐν Τριβιδίῳ «Ἁγιος Νικόλαος» καὶ 7) τοῦ ἐν Αἰγυτίῳ «Ἁγιον Πνεῦμα». ἵνα ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ σήμερον προσέλθωσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ ὑποβάλλωσι τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα παραστατικά ἔγγραφα. Διὰ τὰς θέσεις ταύτας ἀπαιτεῖται ἀπολυτήριον τοῦλάχιστον ἡμιγυμνασίου ἢ Ἑλληνικοῦ Σχολείου ἢ κατωτέρων πρακτικῶν σχολῶν μετὰ διετῆ ἐπιτυχῆ φοίτησιν εἰς Ἱερατικὸν φροντιστήριον. † Ὁ Φωκίδος Ἰωακείμ.

Ἱ. Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Χηρευούσης τῆς θέσεως τοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Λειβαρῶ τῆς ἱεροῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ ὁ «Ἁγιος Γεώργιος» καλεῖ τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην, ἵνα μέχρι 31ης Δεκεμβρίου ἐν. ἔ. προσέλθωσιν εἰς τὰ ἐνταῦθα γραφεῖα καὶ ἀποστείλωσι τὰ κατὰ νόμον δικαιολογητικά ἔγγραφα αὐτῶν τὰ ἐμφαίνοντα τὰ προσόντα των καθ' ὅσον τὴν ἐπομένην θέλει γίνη ἢ ἀνακήρυξις ὑποψηφίων. Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω εἰς τὰς θύρας τοῦ ναοῦ καὶ τὸ περιοδικὸν «Ἡ Ἐκκλησία». † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Θεόκλητος.

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Στεῖδίου 44, Ἀθήναι